

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 lutego 2025 r.

DIH-2.707.1.2025.CS

DECYZJA DIH-2 NR 6.2025

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, poz. 1940 i poz. 1946) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312 i poz. 1222) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 16 grudnia 2024 r. złożonego przez Zbigniewa Jankowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „JANEX” Zbigniew Jankowski w Kośmidrach, od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 6 grudnia 2024 r. sygn. Dek.8361.69.2024.EC wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 30 grudnia 2024 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Warmińsko - Mazurski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy.

21 maja 2024 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr DEk.8356.69.2024 przeprowadzili kontrolę,

w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych. Czynności przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy. Inspektorzy ustalili, że w dniu kontroli, przedsiębiorca wprowadzał do obrotu węgiel kamienny w sortymencie kostka, orzech i ekogroszek. Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech.

W toku kontroli 21 maja 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr DEk.8356.69.2024 pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., w obecności inspektorów reprezentujących Warmińsko - Mazurskiego WIIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech składowanej w formie zwału o masie 26,18 tony pobrali próbkę ogólną o masie 183,34 kg, którą podzielono na próbkę przeznaczoną do badań nr 0629/24/3859 o masie 91,96 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7293/24/3859 o masie 91,38 kg. Czynność udokumentowano w protokole kontroli nr DEK.8361.69.2024 i protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 2025. Następnie w tym samym dniu inspektorzy przekazali pobrane próbki paliwa stałego upoważnionym pracownikom niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/267-016. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., wystawionego przez stronę dla węgla orzech, oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

Strona w treści protokołu kontroli została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystała.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-016 z 28 maja 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 21 maja 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0629/24/3859, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 20,4%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 20,4%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%. Jednocześnie Prezes Urzędu zauważa, że obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska

z dnia 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618).

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0629/24/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a także w wystawionym przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., badanie próbki kontrolnej nr 7293/24/3859 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7293/24/3859 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-016/K z 28 maja 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 7293/24/3859, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 17,6%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 17,6%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%.

W toku kontroli 5 czerwca 2024 r., inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH poinformowali stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech tj. próbki nr 0629/24/3859 i próbki kontrolnej nr 7293/24/3859 oraz przekazali protokoły z badań nr 20/200001499/267-016 z 28 maja 2024 r. i nr 20/200001499/267-016/K z 28 maja 2024 r. Czynności te udokumentowano w protokole kontroli nr DEk.8361.78.2024 z 5 czerwca 2024 r. Strona w treści protokołu kontroli została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystała.

Decyzją z 5 czerwca 2024 r. Warmińsko - Mazurski WIIH wycofał z obrotu 22 680 kg węgla kamiennego w sortymencie orzech. Tego samego dnia strona złożyła oświadczenie, iż od dnia 21 maja 2024 r. nie było nowych dostaw węgla kamiennego w sortymencie orzech, a składowany węgiel jest tym samym, z którego pobrano próbki 21 maja 2024 r. oraz oświadczenie, że w dniu pobrania próbek sprzedano 3,5 tony węgla kamiennego orzech. W sprawie wycofania z obrotu 22 680 kg węgla kamiennego w sortymencie orzech, toczyło się odrębne postępowanie administracyjne.

Pismem z 7 listopada 2024 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Warmińsko - Mazurskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw. Organ pierwszej instancji wezwał też przedsiębiorcę do przesłania informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw statych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, tj. 2023 r. W piśmie tym strona została pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 18 listopada 2024 r. wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i oświadczyła, że węgiel przed każdorazową sprzedażą przesiewa i posiada w miejscu sprzedaży przesiewacz wyposażony w odpowiednie sito. Ponadto przedsiębiorca nie przekazał informacji o przychodach za rok 2023.

Pismem z 22 listopada 2024 r. zawiadomiono stronę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym.

Decyzją z 6 grudnia 2024 r. sygn. DEK.8361.69.2024.EC, Warmińsko - Mazurski WIIH wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym.

Pismem z 16 grudnia 2024 r. przedsiębiorca złożył odwołanie, od decyzji z 6 grudnia 2024 r. sygn. DEK.8361.69.2024.EC, wnosząc cyt. „o uwzględnienie odwołania w całości i uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, orzekając co do istoty sprawy poprzez odstąpienie w całości od wymierzenia kary pieniężnej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości”. W ocenie przedsiębiorcy zaskarżona decyzja narusza przepisy art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 189f § 1 i § 2 kpa oraz art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 8 stycznia 2025 r. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Niniejsze pismo zostało wysłane drogą elektroniczną, jednakże nie zostało podjęte przez stronę. Było ono dwukrotnie awizowane, tj. w dniach 9 i 22 stycznia 2025 r. W tej sytuacji zastosowanie znalazła instytucja doręczenia zastępczego z art. 44 kpa. Mając na względzie dyspozycję art. 44 § 1 pkt 1 kpa, należy przyjąć 23 stycznia 2025 r. za datę doręczenia zastępczego.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych

rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

W myśl art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, w dniu kontroli, tj. 21 maja 2024 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH stwierdzili, iż strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie orzech. Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-016 z 28 maja 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 21 maja 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0629/24/3859, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 20,4%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 20,4%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0629/24/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a także w wystawionym przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., badanie próbki kontrolnej nr 7293/24/3859 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7293/24/3859 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-016/K z 28 maja 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 7293/24/3859, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na

zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 17,6%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 17,6%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%.

W tym miejscu należy podkreślić, iż stwierdzone w toku kontroli ww. nieprawidłowości, stanowią naruszenie przepisów art. 3a ust. 1 i art. 7 ust. 7a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 3a ust. 1 ww. ustawy paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Jednocześnie przepis art. 7 ust. 7a pkt 3 stanowi, że zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 omawianej ustawy.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy wprowadzając paliwa stałe do obrotu są obowiązani do wystawiania świadectwem jakości, tj. dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych oraz deklarowania rzeczywistych parametrów. Przedsiębiorca, wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa

stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art.35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do odwołania strony, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe, które było wprowadzane do obrotu, jest niezgodne z parametrami wskazanymi w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, jak również z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 125/2024 z 21 maja 2024 r. Tym samym nie ulega wątpliwości, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Warmińsko - Mazurski WIIH ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Warmińsko - Mazurski WIIH uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Warmińsko - Mazurski WIIH uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W konsekwencji Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie postępowanie i biorąc pod uwagę ustalenia kontroli, uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutu strony dotyczącego wadliwego uznania przez organ pierwszej instancji, że to wskazany w zaskarżonej decyzji przedsiębiorca wprowadzał do obrotu zakwestionowany węgiel kamienny w sortymencie orzech, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie wypada podkreślić, że zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 14a ww. ustawy - wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest m.in. protokół kontroli z 21 maja 2024 r. nr DEk.8361.69.2024. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli z 21 maja 2024 r. jednoznacznie wynika, że tego dnia węgiel kamienny orzech był wprowadzany do obrotu przez przedsiębiorcę i oferowany konsumentom do sprzedaży oraz wskazana była również jego cena za tonę. Kontrola odbyła się w obecności przedsiębiorcy, który faktów tych nie kwestionował ani w toku kontroli, ani też po jej zakończeniu, choć został prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej.

W konsekwencji wprowadzany do obrotu węgiel powinien spełniać wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych oraz w wystawionym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 24 sierpnia 2021 r. (sygn. akt V SA/Wa 1115/21) zauważa, że: „wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz umieścić informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem

faktycznym podlega administracyjnej karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania jakości paliw.”.

Jak już wskazano powyżej, z treści omawianego protokołu kontroli wynika, iż kontrola ta odbyła się w obecności przedsiębiorcy, który nie tylko nie kwestionował faktu wprowadzania do obrotu ww. węgla kamiennego w sortymencie orzech i nie wskazywał, że przed sprzedażą ma zostać przesiany, ale także przekazał kontrolującym inspektorom świadectwo jakości paliwa stałego nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., dla węgla orzech, które sam wystawił. W tym miejscu wypada podkreślić, iż inspektorzy nie posiadają żadnych uprawnień do samodzielnego pozyskania określonych dokumentów np. w toku przeszukania siedziby przedsiębiorcy. Przeprowadzając kontrolę mogą jedynie żądać wydania dokumentów, zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli. W tym konkretnym przypadku zażądali wydania świadectwa jakości dla partii węgla kamiennego orzech, które było wprowadzane do obrotu oraz wytypowane do kontroli. W odpowiedzi na takie żądanie przedsiębiorca przekazał wystawione przez siebie świadectwo jakości nr 125/2024 z 21 maja 2024 r. co odnotowano w protokole kontroli z 21 maja 2024 r. nr DEk.8361.69.2024. Świadectwo to, co należy wyraźnie podkreślić, zostało wystawione dla całej partii węgla kamiennego w sortymencie orzech, a nie dla 3,5 tony, która została sprzedana konsumentom. Analogicznie, przedsiębiorca wprowadzał do obrotu całą partię paliwa stałego, nie zaś jedynie sprzedane 3,5 tony. Ponownie wypada podkreślić, iż zgodnie z art. 2 pkt 14a ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych. Sprzedawana była cała partia węgla w sortymencie orzech, a fakt że konsumenci z tej partii nabyli 3,5 tony, nie powoduje uznania, że pozostałe 22 680 tony nie było wprowadzane do obrotu. Podobnie, fakt że nabywcy węgla nie zgłaszali reklamacji, nie czyni z tego paliwa stałego, węgla spełniającego wymagania jakościowe, gdyż jak już wskazano w treści niniejszej decyzji, badania laboratoryjne wykazały, iż węgiel w sortymencie orzech nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru zawartość nadziarna. W tym miejscu wypada także dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do całej partii kontrolowanego paliwa. Podsumowując powyższe, stanowisko strony, iż wadliwie została uznana za wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Odnosząc się do stanowiska strony zawartego w odwołaniu, iż posługiwała się certyfikatem jakości dostawcy węgla, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości było uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył - na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe - obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu, potwierdzającego m.in. jakie parametry jakościowe posiada paliwo stałe wprowadzane do obrotu, zwanego „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, czyli te zgodne ze stanem faktycznym. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 14a ww. ustawy - wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Odnosząc się do odwołania strony, warto także przytoczyć stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że *„przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. Nieprawidłowe oznaczenie rodzaju węgla oferowanego do sprzedaży w składzie i przez to przypisanie do niego świadectwa jakości wystawionego przez skarżącego dla innego rodzaju węgla, nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za brak prawidłowego wystawienia świadectwa jakości dla konkretnej oferowanej partii paliwa stałego. Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały*

wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”.

Mając na względzie stan faktyczny sprawy, przytoczone powyżej przepisy, jak również orzecznictwo sądów administracyjnych, należy stwierdzić, że to strona odpowiada za wystawienie świadectwa jakości nr 125/2024 z 21 maja 2024 r., gdzie badania laboratoryjne wykazały, że węgiel kamienny był niezgodny z parametrami wskazanymi w tym świadectwie, nie zaś dostawca paliwa.

W kontekście powyższego, zarzuty dotyczące naruszenia przepisu art.35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać za całkowicie niezasadne.

Odnosząc się do zawartych w odwołaniu zarzutów, dotyczących naruszenia przepisów art. 189f § 1 i § 2 kpa, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ drugiej instancji zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Przy rozstrzygnięciu kwestii znikomego stopnia szkodliwości czynu stanowiącego jedną z przesłanek odstąpienia od nałożenia kary zasadne jest odwołanie się do poglądu, iż analizując stopień szkodliwości czynu należy wziąć pod uwagę, że wymagania jakościowe odnoszące się do paliw stałych, stanowiące są ze względu m.in. na ochronę środowiska i interes konsumentów. W tym zakresie ocena skali naruszenia reguł prawa, rozumiana jako wielkość odstępstwa od normy, nie może przełożyć się na znikomy wpływ na takie prawnie chronione dobra, jak środowisko, czy interes konsumentów. Przyjęcie przeciwnego założenia musiałoby bowiem prowadzić do zaakceptowania procederu sporadycznego wprowadzania do obrotu paliwa stałego nieodpowiadającego przewidzianym normom prawnym, co z kolei zaprzeczyłoby istocie

monitorowania jakości paliw. Z powyższych względów, w sytuacji, gdy badany węgiel kamienny jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, przy jednoczesnym zakazie wprowadzania do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych oraz z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego, wystawionym przez przedsiębiorcę nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekając w jednej ze spraw z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał *„W ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wypisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wykazaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę”.*” (por. wyrok WSA z 16 marca 2021 r. VI SA/Wa 2443/20). W związku z powyższym, należy podkreślić, iż w niniejszej sprawie nie można mówić, że waga naruszenia prawa jest znikoma. Można natomiast przyjąć, że strona zaprzestała naruszenia prawa, gdyż w odrębnym postępowaniu, zakończonym decyzją DIH-2 Nr 19/2024 z 22 lipca 2024 r., Prezes Urzędu zobowiązał przedsiębiorcę do usunięcia nieprawidłowości w zakresie parametru zawartość nadziarna. Nie zmienia to jednak faktu, iż w niniejszym postępowaniu, nie ziszczyły się przesłanki do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestaniu na pouczeniu, gdyż przesłanki znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania naruszania prawa, muszą wystąpić łącznie, zaś w niniejszej sprawie, nie ma to miejsca.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego,

w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna (art. 189f § 1 pkt 2) . Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Konkludując powyższe, Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw strona była zobowiązana do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego informację o rzeczywistych parametrach paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189f § 2 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że to do wprowadzającego do obrotu należy dochowanie wszelkiej staranności, aby wprowadzane paliwo stałe, było zgodne z wystawionym przez niego świadectwem jakości. Brak dochowania takiej staranności skutkuje wymierzeniem kary pieniężnej. W przedmiotowej sprawie to strona jest wprowadzającym do obrotu paliwo stałe i wystawiła świadectwo jakości, zaś w niniejszym postępowaniu ponad wszelką wątpliwość ustalono, że parametr zawartość nadziarna,

badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu i świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę.

Ponadto ponownie należy zauważyć, iż stanowisko strony prezentowane w treści odwołania, iż nieprawidłowości w zakresie parametru zawartość nadziarna, dotyczyły jedynie 3,5 tony sprzedanego konsumentom węgla, a nie pozostałych 22 680 ton, należy uznać za całkowicie bezpodstawne. Jak już podniesiono powyżej, przedsiębiorca wprowadzał do obrotu całą - wskazaną w protokole kontroli z 21 maja 2024 r. - partię paliwa stałego, nie zaś jedynie sprzedane 3,5 tony, zaś wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do całej partii kontrolowanego paliwa. W kontekście powyższego zarzuty naruszenia przepisów 189f § 1 i § 2 kpa, należy uznać za bezpodstawne.

Za równie bezpodstawne należy uznać zarzuty naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 kpa. Wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Wyrażony w art. 77 § 1 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez Stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Przepis art. 80 Kpa obliguje organ do dokonania oceny, czy dana okoliczność została udowodniona na podstawie całokształtu materiału dowodowego.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że przebieg czynności oraz poczynione ustalenia udokumentowano w protokołach kontroli z 21 maja 2024 r. i 5 czerwca 2024 r. W obydwu kontrolach uczestniczył przedsiębiorca. W toku czynności pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań oraz próbkę kontrolną, które tego samego dnia zostały przekazane do badań. Prezes Urzędu wyjaśnia, że zarówno z treści protokołu kontroli jak i załączonego do akt kontroli protokołu pobrania próbek paliw stałych wynika, że czynność poboru próbek przeprowadzono zgodnie z metodyką opracowaną na podstawie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1891, ze zm.).

Uczestniczący w kontroli przedsiębiorca przedłożył m.in. dokumenty dotyczące wytypowanej do kontroli partii węgla kamiennego w sortymencie orzech, z którego pobrano próbki do badań, w postaci faktury VAT i wystawionego przez siebie świadectwa jakości

paliw stałych. W protokole kontroli z 21 maja 2024 r. odnotowano oferowane w sprzedaży sortymenty węgla, ich cenę za tonę lub opakowanie oraz ich masę. Z treści protokołu kontroli wynika, że przedsiębiorcę poinformowano, iż pobrane próbki zostaną przebadane na zgodność z parametrami określonymi dla tego rodzaju paliwa w obowiązującym ówczynie rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz wskazanymi przez stronę w treści przedłożonego świadectwa jakości. Protokół kontroli został podpisany bez uwag.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że przedsiębiorca został pouczone o wynikającym z art. 20 ust. ustawy o Inspekcji Handlowej prawie do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu, lecz z możliwości tej nie skorzystał. Prezes Urzędu informuje, że niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. posiada akredytacje Polskiego Centrum Akredytacji AK013 i AK313 obejmujące swoim zakresem czynności przeprowadzone w toku kontroli w należącym do strony składzie opatu (pobór próbek, analiza ziarnowa) jak również badania laboratoryjne paliw stałych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że badania laboratoryjne próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań oraz próbki kontrolnej, wykazały i potwierdziły niezgodność z wymaganiami określonymi dla tego rodzaju paliwa stałego w obowiązującym ówczynie rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a także z wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych, ze względu na zawyżoną „zawartość nadziarna”.

W związku z powyższym w należącym do strony składzie opatu 5 czerwca 2024 r. przeprowadzono ponowną kontrolę udokumentowaną protokołem. Czynności przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, którego poinformowano o wynikach badań i przekazano mu protokoły z badań. Stronę poinformowano także o możliwości wszczęcia postępowania w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Przedsiębiorca został pouczone o wynikającym z art. 20 ust. ustawy o Inspekcji Handlowej prawie do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu, lecz z możliwości tej nie skorzystał. Protokół kontroli został podpisany bez uwag.

Mając na względzie ustalenia kontroli oraz wyniki badań laboratoryjnych węgla kamiennego w sortymencie orzech, organ pierwszej instancji słusznie uznał, że ziszczy się przesłanki zastosowania sankcji z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i wszczął postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia stronie w drodze decyzji kary pieniężnej. Dopiero w odpowiedzi na pismo o wszczęciu ww. postępowania, przedsiębiorca poinformował organ pierwszej instancji, że rzekomo

węgiel przed każdorazową sprzedażą przesiewa i posiada w miejscu sprzedaży przesiewacz wyposażony w odpowiednie sito, co zdaniem Prezesa Urzędu stanowi próbę uniknięcia odpowiedzialności z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego. Strona na etapie kontroli nie powiadomiła inspektorów o przesiewaniu paliwa stałego przed sprzedażą a na etapie postępowania nie przedstawiła żadnego dowodu na poparcie twierdzenia o przesiewaniu węgla przed sprzedażą. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekając w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie trafnie wyjaśnił, że: „*pamiętać należy, że Strona jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia i skutków urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność Strony polega na obrocie towarami, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. Przedsiębiorca uczestniczący w kontroli, podpisał protokół kontroli i protokół pobrania próbek nie zgłaszając żadnych uwag i zastrzeżeń w omawianym zakresie. Nie wniósł ich także - odpowiednio pouczony - w terminie określonym w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę - protokołu. Przedsiębiorca - podpisując protokół bez zastrzeżeń - potwierdził zatem, że próbki zostały pobrane prawidłowo (...). Prawidłowości działania organu w ww. zakresie nie mógł podważyć, zgłoszony - po poznaniu wyników badania próbek - dowód ze świadka i przesłuchania Strony (...)*” (por. wyrok WSA z 29 czerwca 2021 r. sygn. akt VI SA/Wa 2673/20 orzeczenie niepublikowane).

Z powyższych względów Warmińsko - Mazurski WIIH słusznie i zgodnie z obowiązującymi przepisami wydał decyzję wymierzającą przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł, w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Warmińsko - Mazurskiego WIIH z 6 grudnia 2024 r. sygn. DEk.8361.69.2024.EC.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. **Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.**

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej*

/ podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym /

Otrzymują:

1. [XXX]
2. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.